

RECENZJA ROZPRAWY W POSTĘPOWANIU HABILITACYJNYM
Social actors in the housing policy process. A Constructivist Perspective

dr ALEKSANDRY ZUBRZYCKIEJ – CZARNECKIEJ

ZAWIERAJĄCA OCENĘ DOROBKU NAUKOWO-BADAWCZEGO, DYDAKTYCZNEGO,
POPULARYZATORSKIEGO I WSPÓŁPRACY MIĘDZYNARODOWEJ
ORAZ WNIOSEK KOŃCOWY NA POTRZEBY POSTĘPOWANIA HABILITACYJNEGO
W DZIEDZINIE NAUK SPOŁECZNYCH W DYSCYPLINIE NAUK O POLITYCE

1. Podstawy formalno – prawne

Podstawą formalną sporządzenia niniejszej recenzji jest pismo Pana Prof. dr hab. Stanisława Sulowskiego, Dziekana Wydziału Nauk Politycznych i Studiów Międzynarodowych Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 26 września 2019 r. wraz z załączoną dokumentacją do wniosku o wszczęcie postępowania habilitacyjnego Pani Doktor Aleksandrze Zubrzyckiej – Czarneckiej.

Podstawą prawną recenzji jest artykuł 16 ust. 1 i 2 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie dyscypliny sztuki (Dz. U. z 2017, poz. 1789), które stanowią, że: *„Do postępowania habilitacyjnego może zostać dopuszczona osoba, która posiada stopień doktora oraz osiągnięcia naukowe lub artystyczne, uzyskane po otrzymaniu stopnia doktora, stanowiące znaczny wkład autora w rozwój określonej dyscypliny naukowej lub artystycznej oraz wykazuje się istotną aktywnością naukową lub artystyczną (...) i dalej „może stanowić dzieło opublikowane w całości lub w zasadniczej części, albo jednotematyczny cykl publikacji”*. Ponadto kryteria oceny zawarte w recenzji zostały oparte na wytycznych określonych w Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. (Dz.U. nr 196, poz. 1165).

Niniejszą recenzję przygotowano po zapoznaniu się z przedłożoną przez Panią dr Aleksandrę Zubrzycką – Czarnecką dokumentacją zawierającą wniosek z dnia 25 marca 2019 r. o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego do Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów, autoreferat, wykaz publikacji, kopię dokumentu potwierdzającego posiadanie stopnia doktora, dorobek naukowy oraz informację dotyczącą dorobku dydaktycznego, popularyzatorskiego

oraz współpracy międzynarodowej. Do przedłożonej dokumentacji została dołączona kserokopia publikacji oraz egzemplarz osiągnięcia naukowego pt. *Social Actors In The Housing Policy Process. A Constructivist Perspective*, Dom Wydawniczy ELIPSA, Warszawa, 2019 r. uznane przez Panią Doktor jako podstawowe osiągnięcie naukowe w niniejszym postępowaniu habilitacyjnym. Załączoną dokumentację uznano za wystarczającą do sporządzenia recenzji Pani dr Aleksandry Zubrzyckiej – Czarneckiej uwzględniającą wymagania ustawowe.

2. Podstawowe informacje o Habilitantce

Pani dr Aleksandra Zubrzycka – Czarnecka ukończyła studia wyższe i uzyskała dyplom magistra politologii w zakresie polityki społecznej na Wydziale Dziennikarstwa i Nauk Politycznych Uniwersytetu Warszawskiego w 2006 r. Stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie nauk o polityce Habilitantka uzyskała w dniu 20 października 2010 r. na Wydziale Dziennikarstwa i Nauk Politycznych Uniwersytetu Warszawskiego broniąc pracy doktorskiej pn. „Polityka mieszkaniowa we Francji na przełomie XX i XXI w.”

Pani dr Aleksandra Zubrzycka – Czarnecka podjęła pracę zawodową na stanowisku adiunkta od października 2011 r. w Instytucie Polityki Społecznej na Wydziale Nauk Politycznych i Studiów Międzynarodowych (wcześniej Wydział Dziennikarstwa i Nauk Politycznych) Uniwersytetu Warszawskiego.

3. Dorobek publikacyjny

Pani dr Aleksandra Zubrzycka – Czarnecka przedłożyła dokumentację dorobku publikacyjnego swoich osiągnięć naukowych. Dorobek Habilitantki, po uzyskaniu stopnia doktora, w wymiarze ilościowym obejmuje:

- 1 monografię stanowiącą główne osiągnięcie naukowe,
- 1 artykuł znajdujący się w bazie JCR w ważnym na świecie czasopiśmie z zakresu mieszkalnictwa,
- 1 monografię opublikowaną po doktoracie na bazie pracy doktorskiej, ale po zmianach uwzględniających uwagi recenzentów,
- 7 samodzielnych artykułów naukowych w czasopismach międzynarodowych lub krajowych,
- 11 opracowań w pracach zbiorowych (zwykle rozdziałów w monografiach), w tym jedna praca napisana we współautorstwie.

Ocena dorobku naukowego Habilitantki, w wymiarze statystycznym, jest następująca:

- Sumaryczny Impact Factor – 1,639;

- Liczba cytowani publikacji według bazy Web of Science - 0, natomiast liczba cytowań według Publish or Perish – 24;
- Indeks Hirscha według bazy Web of Science – 0, według bazy Publish or Perish -3.

W mojej opinii dorobek naukowy Habilitantki, po doktoracie, zatem w okresie od 2011 r. do 2018 r. nie jest imponujący pod względem ilościowym. Niemniej, biorąc pod uwagę wysiłek związany z opublikowaniem artykułu w „Housing Studies” (cały proces zajmuje około 2-3 lat) należy docenić możliwości Habilitantki zaistnienia w kręgu międzynarodowych badaczy zajmujących się sferą mieszkaniową. Kierunek publikacji anglojęzyczny, jaki Habilitantka wdrożyła do swojej pracy badawczej przedkładając główne osiągnięcie naukowe, uważam za niezwykle pożądany. Łączny dorobek publikacyjny w wymiarze ilościowym można zaliczyć do przeciętnej aktywności publikacyjnej. Podkreśla się jednak znaczenie artykułu pn. *Democracy of housing policy as exemplified by Poland: Political and linguistic analysis* w nauce światowej oraz wydanie głównego osiągnięcia naukowego w języku angielskim. W dalszej części niniejszej recenzji dokonuję oceny merytorycznej głównego osiągnięcia naukowego i pozostałego dorobku publikacyjnego.

4. Ocena głównego osiągnięcia naukowego

Pani dr Aleksandra Zubrzycka – Czarnecka jako osiągnięcie, o którym mowa w artykule 16 ust.2 Ustawy, wskazała monografię pn. *Social Actors In The Housing Policy Process. A Constructivist Perspective*.

Autorka porusza w pracy bardzo istotny i aktualny moim zdaniem problem badawczy, tj. włączenie do procesu tworzenia i realizacji polityki mieszkaniowej interesariuszy - aktorów społecznych (jednostki, grupy społeczne, czy instytucje). Habilitantka słusznie dostrzega, że w studiach mieszkaniowych istnieje luka w tym obszarze. Niezwykle ważne dla funkcjonowania współczesnych społeczeństw w krajach rozwiniętych, czy z perspektywy funkcjonowania demokracji deliberacyjnej, jest włączanie szerokiej grupy aktorów społecznych do kształtowania i realizacji polityki mieszkaniowej. Co więcej, zgadzam się w pełni z Panią dr Aleksandrą Zubrzycką – Czarnecką, że brakuje narzędzi do oceny znaczenia (wpływu) aktorów społecznych w procesie polityki mieszkaniowej. Monografia z całą pewnością wychodzi naprzeciw oczekiwaniom nauki, ale także posiada znaczny potencjał aplikacyjny słabiej wykorzystany w tej pracy. Stanowi ona nowatorskie i wieloaspektowe spojrzenie na udział aktorów społecznych w sferze mieszkaniowej. Niewątpliwą wartością dodaną recenzowanej monografii jest

spojrzenie na problem przez pryzmat dorobku nauk, zwłaszcza nauk o polityce. Osadzone rozważania teoretyczne i badania na konstruktywizmie rozwijanych w studiach mieszkaniowych należy uznać za ważny etap rozwoju tego obszaru wiedzy. Pani dr Aleksandra Zubrzycka – Czarnecka podjęła się niewątpliwie twórczego dzieła, akcentując wolę aktywnego włączenia się w rozwój studiów mieszkaniowych na świecie.

Po tej wstępnej ocenie ogólnej skoncentruję uwagę na przedstawieniu i ocenie merytorycznej i warsztatowej poszczególnych elementów przedłożonego dzieła naukowego Pani dr Aleksandry Zubrzyckiej – Czarneckiej, które ma w postępowaniu habilitacyjnym znaczenie zasadnicze.

Struktura pracy w mojej opinii jest przejrzysta, dobrze zorganizowana. Monografia została podzielona na cztery główne części oraz wprowadzenie i zakończenie. Autorka nazwała poszczególne punkty w kolejnych częściach pracy rozdziałami. W mojej opinii nie jest to uzasadnione i uważam, że praca powinna posiadać wprost cztery rozdziały. W konstrukcji zaproponowanej przez Habilitantkę na przykład rozdział czwarty ma pięć stron.

Ze wstępu, ale także treści poszczególnych rozdziałów wyraźnie wynika, że praca ma charakter teoretyczno – metodologiczny i praktyczny. Uważam, że celem głównym pracy było sformułowanie schematu badawczego, który umożliwiłby badanie udziału aktorów społecznych w procesie tworzenia i realizacji polityki mieszkaniowej. Stoję na stanowisku, że powinno być użyte słowo „*The main aim*” zamiast „*The research problem*” na stronie 11. Zastanawiające jest i tworzy to pewne niedomówienie, czy badanie udziału ma zawierać również badanie siły wpływu aktorów społecznych na proces tworzenia i realizacji polityki mieszkaniowej.

Hipoteza badawcza jest dla mnie bardzo interesująca i brzmi po polsku: ‘D-Housing’ scheme może wypełnić lukę konceptualną oraz metodologiczną, stanowiąc przydatne narzędzie do badania w ramach ujęć konstruktywistycznych zagadnienia włączenia aktorów społecznych do procesu polityki mieszkaniowej. Oczywiście w tym miejscu i na tym etapie powstaje pytanie o możliwość weryfikacji przydatności narzędzia do badania. W mojej opinii autorka słusznie formułuje kolejne pytania, które dostarczą kryteriów do wspomnianej weryfikacji hipotezy badawczej a zarazem stanowią podstawę do realizacji zadań badawczych w poszczególnych rozdziałach. W pracy zidentyfikowałem trzy pytania: 1) w jakim zakresie i z jakiego punktu widzenia rola aktorów społecznych w procesie polityki mieszkaniowej uwzględniana jest w studiach mieszkaniowych? 2) na ile rozwijany schemat teoretyczno-metodologiczny uzupełnia przywołane, konstruktywistyczne koncepcje teoretyczne oraz metodologiczne w zakresie ba-

dania tematyki udziału aktorów społecznych w procesie polityki mieszkaniowej? 3) Na ile proponowany schemat może być przydatny do prowadzenia badań empirycznych? Nie mam zastrzeżeń w tej kwestii.

W pierwszej części pracy Habilitantka omówiła podejście konstruktywistyczne w studiach mieszkaniowych. Moim zdaniem ta część pracy koncentruje się na przeglądzie literatury w obszarze studiów mieszkaniowych i konstruktywizmu, aczkolwiek porządkuje wiedzę, wprowadza nowe przejrzyste schematy rozumowania jak w diagramie 1 na stronie 27, czy w diagramie 2 na stronie 55 oraz tabela 1 i tabela 2 na stronach 56-29. Niemniej brakuje w tej części krytyki konstruktywizmu w studiach mieszkaniowych opinii płynących bezpośrednio od Habilitantki. Oczywiście w rozdziale 4 mamy ponownie szeroki przegląd dyskusji na bazie literatury przedmiotu, ale trudno jest tutaj uzyskać, w moim przekonaniu, jasny pogląd Autorki w odniesieniu do tej dyskusji. Na stronie 72 Autorka pisze:

„Research projects aim at finding and indicating problematic points (...). Therefore, critical constructivism mitigates the accusations concerning lack of usefulness of research results for practitioners and lack of desire to improve (change) the social situation.”

Powstaje jednak pytanie, czy tym samym może to być jedyne podejście, czy jednak nie stanowi ono podejścia uzupełniającego w kształtowaniu polityki mieszkaniowej. W moim odczuciu dostrzegam, że Autorka nie chce zajmować stanowiska na temat słabszych punktów zastosowanego podejścia.

W części drugiej pracy Habilitantka porusza problematykę aktorów społecznych w studiach mieszkaniowych. Samo pojęcie aktorów społecznych jest dla mnie przedstawione obszernie, wielowątkowo, interdyscyplinarnie, z kontekstowym podejściem. Nie jest dla mnie jasne dlaczego w punkcie 2.3. *Influence of political discourse shaped by social actors on the evolution of housing policy and more broadly on the shape of the housing system* nie znajduje zdefiniowanego system mieszkaniowego, ale również nie znajdujemy swoistych wskazówek Habilitantki dotyczących również słabszych stron omawianych prac na przykład Flinta i Crawforda (2015). Nawet w przypadku pracy Claire Lévy-Vroelant (2014) dotyczącej francuskiej polityki mieszkaniowej Autorka, która jest przecież specjalistką z tego zakresu, jest wycofana i nie komentuje wniosków płynących z badań (strony 105-106). Ta część pracy jest bardzo inspirująca z podsumowaniem zawierającym najistotniejsze wnioski.

W części trzeciej pracy Habilitantka przedstawia swoją koncepcję schematu badawczego D-Housing. Już sam tytuł wskazuje, że schemat ten umożliwi badanie udziału aktorów społecznych w procesie polityki mieszkaniowej. W mojej opinii narzędzie jest cenne przede

wszystkim w uporządkowaniu opisu aktorów społecznych na czterech etapach: dyskusji o polityce mieszkaniowej, tworzenia polityki mieszkaniowej, realizacji polityki mieszkaniowej i analizy nierówności społecznych. Słabszą stroną prezentowanego narzędzia jest możliwość oszacowania siły wpływu aktorów społecznych na cztery etapy D-Housing scheme. Moim zdaniem propozycja narzędzia jest najważniejszym osiągnięciem naukowym Habilitantki.

W czwartej części pracy Pani dr Aleksandra Zubrzycka – Czarnecka dokonała próby zastosowania stworzonego narzędzia badawczego. W mojej opinii ta część pracy jest ograniczona pierwszą wersją *D-Housing scheme*, która musi zostać przetestowana i jednoznacznie przypisana do Autorki w dyskusji naukowej, aby w dalszych etapach tworzyć kolejne bardziej rozbudowane wersje tego narzędzia. Do tego nałożyły się problemy z dostępnością danych w analizowanym studium przypadku. Niemniej, rezultaty, które osiągnięto, dają mi pewność, że narzędzie funkcjonuje, chociaż pomija niektóre istotne czynniki na przykład strukturalne. Z całą pewnością *D-Housing scheme* stanowi nową propozycję teoretyczną i analityczną wzbogacającą perspektywę konstruktywistyczną i krytyczną w badaniach mieszkaniowych.

Podsumowując recenzowana rozprawa habilitacyjna pt.: *Social Actors In The Housing Policy Process. A Constructivist Perspective* ” stanowi **oryginalny, samodzielny i twórczy wkład** Habilitantki w rozwój nauk społecznych.

5. Ocena pozostałych osiągnięć naukowo badawczych

Pani dr Aleksandra Zubrzycka – Czarnecka, oprócz badań zawartych w monografii, prowadziła badania w czterech obszarach, takich jak: 1) sprawczość aktorów społecznych w tworzeniu i realizacji polityki społecznej, 2) podstawy teoretyczne oraz organizacyjne polityki mieszkaniowej, 3) wpływ polityki mieszkaniowej na warunki życia (...), 4) sprawczość aktorów społecznych w tworzeniu i realizacji polityki mieszkaniowej. Poszczególnym obszarom badawczym Habilitantka przypisała publikacje, które zostały załączone do dokumentacji i podlegały mojej ocenie w zakresie dorobku po uzyskaniu stopnia doktora.

Tylko część pierwszego obszaru badawczego odnosi się do dorobku badawczego po doktoracie, który obejmuje łącznie 7 pozycji, w tym 5 publikacji po uzyskaniu stopnia doktora. Wyróżniającym się artykułem w tym obszarze jest moim zdaniem *Przeobrażenia francuskiej polityki integracji imigrantów w perspektywie kategorii konwencji* opublikowany w *Problemach Polityki Społecznej. Studia i Dyskusje* w 2014 r. Dostrzec można na tej podstawie, że Habilitantka sprawnie porusza się w tematyce innej niż polityka mieszkaniowa a zarazem widoczny jest proces ewolucji podejścia autorki do badania znaczenia aktorów społecznych

w procesie konsensualnego kształtowania głównych założeń i sposobów realizacji polityk publicznych. Dominują w tym obszarze publikacje odnoszące się do francuskiej polityki społecznej, poza wspomnianym wyżej artykułem także *Polityka mieszkaniowa we Francji i jej instytucje* (Problemy Polityki Społecznej. Studia i Dyskusje, 2012, nr 19), *Historia systemu zabezpieczenia społecznego we Francji* (Problemy Polityki Społecznej. Studia i Dyskusje, 2013, nr 22), oraz rozdziały w monografiach o charakterze teoretycznym, takie jak: *Konwencja jako kategoria teoretyczna* (2016), czy *Podejście dyskursywne w badaniach polityki publicznej* (2018). Publikacje są bardzo dobrze napisane, na wysokim poziomie merytorycznym, przy czym doskonale jest widoczny proces nabywania doświadczeń i dojrzałości naukowej Habilitantki na przestrzeni kilku lat.

W drugim obszarze badawczym znalazło się dziewięć publikacji po uzyskaniu stopnia doktora. Miały one na celu testowanie teorii badań na mieszkalnictwem i koncentrowały się na Francji oraz Polsce. W tym miejscu wyraźnie zaznaczę, że monografia Pani dr Aleksandry Zubrzyckiej – Czarneckiej powstała na bazie doktoratu, ale zmodyfikowana po wprowadzonych poprawkach, pobudza zawsze ożywioną dyskusję w odniesieniu do mieszkania jako dobra publicznego, prywatnego, czy może prywatno – publicznego. Cechy francuskiego modelu polityki mieszkaniowej jakie zrekonstruowała Habilitantka stanowią ważny element studiów mieszkaniowych. Kolejne artykuły pt. *Gwarantowane prawo do mieszkania we Francji z 2010 r.* i *Problemy mieszkaniowe we Francji w świetle Raportu Fundacji Abbe Pierre'a z 2011 r.* z 2011 r. W tej ostatniej publikacji brakuje mi wyraźnej własnej oceny, własnego zdania autorki do *Raportu* zawartego we Wnioskach na stronie 33. Rozdział pracy zatytułowany *Instrumenty i ograniczenia unijnej polityki mieszkaniowej z 2011 r.* w moim przekonaniu bardzo dobrze podzielony na poziomy polityczny, operacyjny i reglamentacyjny, nie zawiera ocen czy opinii autorki opracowania, które w wielu innych, zwykle późniejszych publikacjach stały się wyraźniejsze, obszerniejsze i inspirujące kolejnych badaczy zajmujących się tą problematyką.

W trzecim obszarze badawczym znalazły się cztery publikacje. W pierwszej zatytułowanej *Polityka miejska wobec starzenia się populacji miast na przykładzie Polski, Francji i Kanady* z 2012 r. autorka dowodzi, że zanik więzi rodzinnych może sprzyjać korzystaniu przez osoby starsze z renty hipotecznej, chociaż sam mechanizm nie rozwiązuje problemów ludzi starszych zamieszkujących w miastach. Autorka zwraca uwagę na czynniki jakościowe związane z przeciwdziałaniem izolacji społecznej i samotności osób starszych. Wnioski te zasługują na szczególną uwagę, a sposób prowadzenia dyskusji jest bardzo dobry. Wątek osób starszych jest kontynuowany w pracach z 2015 r. pt. *Tworzenie innowacyjnych form zaspoka-*

jania osób starszych (...) i Dylematy związane z uczestnictwem osób starszych w procesie podejmowania decyzji w samorządzie lokalnym i z 2016 r. pt. *Wsparcie osób starszych w środowisku zamieszkania we Francji*. Autorka podkreśla, że partycypacja obywatelska osób starszych stanowi wyzwanie zarówno dla władz centralnych, jak i władz lokalnych. Habilitantka wyraźnie dostrzega problem marginalizacji nie tylko osób starszych jako całości, ale także nadreprezentacją silniejszych podgrup. Tutaj stanowisko autorki jest wyraźne i poparte badaniami i dyskusją.

W czwartym obszarze badawczym znalazła się jeden artykuł i prowadził on do głównego dzieła ocenianego osobno w niniejszej recenzji. Publikacja ta pn. „*Democracy pf housing policy as exemplified by Poland. Political and linguistic analysis*” ukazała się w renomowanym czasopiśmie naukowym „*Housing Studies*” o zasięgu globalnym. Habilitantka jest jedną z nielicznych osób w Polsce, która dostała się do tego czasopisma i to warto podkreślić. W artykule dokonano analizy włączania aktorów społecznych do procesu polityki mieszkaniowej w Polsce w odniesieniu do reform polskiego systemu polityki społecznej. Wnioski są bardzo wyraziste, jasno wynikają z wywodu prowadzonego w artykule. Niestety też ukazują niedoskonałość procesu tworzenia polityki mieszkaniowej i w zasadzie brak zmian w zakresie zwiększania roli społeczności lokalnych w kształtowaniu tej polityki.

Podsumowując tę część recenzji uważam, że tematyka badawcza jaką zajmowała się Pani dr Aleksandra Zubrzycka – Czarnecka jest skonkretyzowana na wybranych współczesnych problemach polityki społecznej, czy mieszkaniowej. Tematyka ta jest ważna, wymagająca naukowego rozpoznania. W mojej opinii publikacje przywołane przez Habilitantkę, poza głównym osiągnięciem naukowym, dodatkowo wzmacniają pozycję naukową Pani dr Aleksandry Zubrzyckiej – Czarneckiej.

W konkluzji dorobku naukowego Pani dr Aleksandry Zubrzyckiej – Czarneckiej (punkty od 3 do 5 niniejszej recenzji) stwierdzam jednoznacznie, że jej twórczość naukowa obejmująca monografię pn. „*Social Actors In The Housing Policy Process. A Constructivist Perspective*” wspartą dodatkowo publikacjami tematycznymi spoza przedmiotu badań zawartych w książce, oceniam **pozytywnie**.

6. Udział w międzynarodowych i krajowych badaniach naukowych

Pani dr Aleksandra Zubrzycka – Czarnecka posiada osiągnięcia w zakresie udziału w międzynarodowych i krajowych badaniach naukowych. Za najważniejszego osiągnięcia Habilitantki w tym obszarze uznaję: 1) projekt NCN pn. *D-Housing. Demokratyczność polityki*

mieszkaniowej, realizowany przez Habilitantkę w latach 2017-2020 (kierownik i wykonawca) oraz 2) projekt pn. *Spółeczna Agencja Najmu jako instrument polityki mieszkaniowej w Polsce* realizowany w latach 2015-2016 (wykonawca) oraz projekt we współpracy międzynarodowej polsko – francuskiej pn. *Problemy i kwestie społeczne w lokalnej polityce społecznej* realizowany w 2013 r. (wykonawca). W mojej opinii te projekty przełożyły się wymiennie nie tylko na publikacje, ale również na rozpoznawalność Pani dr Aleksandry Zubrzyckiej – Czarneckiej wśród badaczy zajmujących się studiami mieszkaniowymi. Projekty te uzupełnione zostały mini projektami opartymi o dotacje celowe, czy badania statutowe. Umożliwiły one wyjazdy studyjne, które w mojej opinii znalazły wyraźne przełożenie na publikacje naukowe, ale również na dojrzałość publikacyjną i wyrazistość wniosków w nich zawartych. Habilitantka wzięła udział trzymiesięcznym w stażu badawczym w Brussels Centre for Urban Studies i w Programie Erasmus w Lille.

Na podstawie powyższego uznaję, że Pani dr Aleksandra Zubrzycka – Czarnecka spełnia wymogi w zakresie aktywności w badaniach naukowych. Oceniam ten obszar **pozytywnie**. Uważam, jednak, że przy tym potencjale naukowym Habilitantka powinna wziąć udział w projektach międzynarodowych o większym zasięgu.

7. Ocena działalności dydaktycznej, popularyzatorskiej i współpracy międzynarodowej

Pani dr Aleksandra Zubrzycka – Czarnecka jest nauczycielem akademickim w całym okresie podlegającym ocenie. Prowadziła dotąd stosunkowo zróżnicowane zajęcia dydaktyczne, wykłady, konwersatoria, ćwiczenia dotyczące tematyki polityki społecznej, rewitalizacji, polityki antywykluczeniowej, polityki mieszkaniowej, służby społecznej. Zakres tematyczny pracy dydaktycznej stanowi o rozległej wiedzy, kompetencjach i umiejętnościach Habilitantki. Prowadziła ona seminarium licencjackie promując sześć prac. W tym ostatnim elemencie dorobek jest bardzo skromny.

Pani dr Aleksandra Zubrzycka – Czarnecka wygłosiła 11 referatów, w tym kilka na konferencjach zagranicznych w Tours, Paryżu, Brukseli, Lizbonie. Wystąpienia na zagranicznych konferencjach było okazją do upowszechnienia dorobku Habilitantki. W konsekwencji pojawiły się możliwości udziału w sieciach badawczych typu INCLARIS Network, czy realizacji projektu badawczego wspólnie z Brussels Centre for Urban Studies. Habilitantka jest członkiem Polskiego Towarzystwa Polityki Społecznej od 2009 r.

Habilitantka angażowała się również w organizację konferencji naukowych o charakterze międzynarodowym, w tym sieci ESPAnet, czy wspólnie z SciencesPo Grenoble.

Pani dr Aleksandra Zubrzycka – Czarnecka była aktywna w zakresie popularyzowania wiedzy z zakresu polityki mieszkaniowej, co przejawiało się w 7 wykładach w różnych środowiskach, społecznościach lokalnych, na forum krajowym i międzynarodowym. Habilitantka prowadziła Studenckie Koło Naukowe URBS MODERN, wykonywała liczne ekspertyzy na zlecenie podmiotów zewnętrznych.

Habilitantka prowadziła bardzo bogatą działalność organizacyjną w Instytucie Polityki Społecznej Uniwersytetu Warszawskiego, w tym funkcję zastępcy Dyrektora ds. Dydaktycznych.

Podsumowując, oceniam **pozytywnie** aktywność Habilitantki w działalności dydaktycznej, popularyzatorskiej i współpracy międzynarodowej. W zakresie promocji prac dyplomowych uważam, że Habilitantka mogła zwiększyć swoją aktywność. Usprawiedliwieniem jak sądzę tego stanu rzeczy jest znaczne obciążenie funkcjami w Instytucie.

Wniosek końcowy

Stwierdzam, iż zasadnicze kryterium uzyskania stopnia naukowego doktora habilitowanego zostało przez Panią dr Aleksandrę Zubrzycką – Czarnecką spełnione. Zgodnie z art. 16 pkt.1. Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki, warunkiem tym jest „osiągnięcie naukowe (...) stanowiące znaczący wkład autora w rozwój określonej dyscypliny naukowej”. W dorobku naukowym Pani dr Aleksandry Zubrzyckiej – Czarneckiej występuje dzieło o charakterze monografii naukowej pt. „*Social Actors In The Housing Policy Process. A Constructivist Perspective*”, którego treść potwierdza znaczący wkład Habilitantki w rozwój nauk społecznych, w dyscyplinie nauk o polityce. Aktywność Pani dr Aleksandry Zubrzyckiej – Czarneckiej w zakresie dorobku dydaktycznego, popularyzatorskiego i współpracy międzynarodowej oceniam **POZYTYWNI**E. W mojej opinii istnieją podstawy do kontynuacji postępowania habilitacyjnego Pani dr Aleksandry Zubrzyckiej – Czarneckiej w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauk o polityce.

Poznań, 13 listopada 2019 r.

dr hab. Piotr Lis, prof. UEP

